

การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงาน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

Developing Matthayomsuksa 4 Students' English Speaking Ability
Using Project Work

กมลวรรณ จังตระกุล (Kamonwan Jangtrakool)* ดร.ประยงค์ กลั่นฤทธิ์ (Dr. Prayong Klanrit)**

ดร.สุจิตรา อินทรศิริ (Dr. Sujitra Intharatsamee)***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การสอนแบบโครงงาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอุเทนพัฒนา จำนวน 40 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่มแบบแผนการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและแบบวัดความพึงพอใจต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงาน ดำเนินการทดลองใช้ระยะเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมงรวมทั้งหมด 24 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ คือ 1) นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 40.33 และหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 70.38 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงานอยู่ในระดับมาก

ABSTRACT

The purposes of this research were to study and compare the English speaking ability before and after learning through project work of Matthayomsuksa 4 students and to study students' satisfaction towards teaching English speaking using project work. The sample consisted of 40 Matthayomsuksa4 students at Uthenpattana School in the second semester of the academic year 2013. The research was a one group pretest-posttest design. The research instruments included 8 lesson plans, an English speaking ability test and a satisfaction questionnaire. The experiment lasted eight weeks, 3 hours a week, or 24 hours in total. The mean, percentage, standard deviation and t-test for Dependent samples were used for data analysis. The findings of this research were as follows: 1) The students' pretest and posttest English speaking ability scores were 40.33% and 70.38% respectively. The students' posttest score was found significantly higher than that of the pretest, and 2) The students' satisfaction towards teaching English speaking using project work was at a good level.

คำสำคัญ: ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ, การสอนแบบโครงงาน

Keywords: English speaking Ability, teaching using Project Work

*นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี สาขาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้พูดภาษาอื่น มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

**รองศาสตราจารย์ สาขาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้พูดภาษาอื่น บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

***ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่คนทั่วโลกใช้เป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมกับประเทศอื่นๆ ตลอดจนใช้แสวงหาความรู้ด้านต่างๆ เพื่อนำมาพัฒนาประเทศ ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะภาษามีใช้เป็นเพียงเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่ต้องการ หรือเพื่อการประกอบการอาชีพเท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การเจรจาต่อรองเพื่อการแข่งขันและความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจและการเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษยังช่วยสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างผู้คน ช่วยสร้างความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้การปฏิสัมพันธ์ต่อกันได้ถูกต้องและเหมาะสม นอกจากนี้ ยังเป็นการเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ให้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล และเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551)

ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารนั้น ทักษะการพูดนับว่าเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญมาก เนื่องจากเป็นทักษะเบื้องต้นที่ใช้ในการสื่อสาร (กุลฑลย์, 2550) ซึ่งสอดคล้องกับเออร์ (Ur, 1981) ที่กล่าวว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในบรรดาทักษะทั้งหมด เพราะทักษะการพูดเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทางภาษาเป็นอย่างดี นอกจากนี้ สกอตต์ (Scott, 1981) ได้ให้ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับทักษะการพูดว่า เป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก เพราะผู้ที่พูดได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่นพูดได้ เข้าใจ ย่อมต้องศึกษาและฝึกฝนอยู่ตลอดเวลา และ Nunan (Nunan, 1991) ยังได้กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันเน้น การสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ซึ่งมุ่งเน้นทักษะทั้ง 4 ให้

เกิดขึ้นในตัวนักเรียน ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน และให้ความสำคัญกับการพูดมากที่สุด เนื่องจากต้องใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และมีการปรับแนวการสอนภาษาอังกฤษมาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับสังคมในยุคปัจจุบันซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวัน แต่ในทางปฏิบัติ ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษครูมักจะยึดติดกับตำราและสอนโดยการบรรยายเป็นส่วนใหญ่ มุ่งเน้นตัวภาษา เช่น คำศัพท์และไวยากรณ์เป็นหลัก มากกว่าการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และส่งผลให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร โดยเฉพาะความสามารถด้านการพูดของผู้เรียน ยังอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง เด็กไทยเรียนภาษาอังกฤษเป็นระยะเวลานาน แต่ยังไม่สามารถสื่อสารได้ถูกต้องตามสถานการณ์ที่เป็นจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) แนวคิดนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิจิตรา การกลาง (2546) และ พันธณีย์ วิหคโต (2546) ซึ่งทำการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพบว่าสาเหตุที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนคือ ผู้เรียนไม่กล้าแสดงออก และไม่มีความมั่นใจในการใช้ภาษา ส่วนครูผู้สอนใช้ภาษาไทยในการสอนเป็นส่วนใหญ่ และไม่มีวิธีการสอนหรือเทคนิคที่เหมาะสมในการถ่ายทอดความรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูด

สำหรับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในประเทศไทยตั้งแต่อดีตที่ผ่านมา พบว่า ผู้เรียนมีปัญหาและไม่ได้รับการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง ทั้งกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา แบบเรียน หนังสือ และสื่อการจัดการเรียนรู้ ซึ่งส่วนใหญ่ยังไม่ได้จัดการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษอย่างจริงจังและไม่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะ (กาญจนา, 2536) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของขวัญฤทัย เชิดชู (2545) พบว่า ผู้เรียน

ไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ เนื่องจากมีขีดจำกัดความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ เป็นสาเหตุให้ผู้เรียนไม่ผ่านเกณฑ์ระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามสถานการณ์ต่างๆ ที่กำหนดไว้ นอกจากนี้สภาพปัญหาการวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของจิตติพร ไชยรินคำ (2549) พบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษน้อยมาก การจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษไม่สอดคล้องกับความมุ่งหวังของหลักสูตรที่เน้นการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไม่สอดคล้องธรรมชาติของภาษา ความต้องการ และศักยภาพของผู้เรียน ผู้สอนใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบเดิมๆ โดยจัดการเรียนรู้ตามหนังสือ รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่กระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าพูด กล้าแสดงออก หรือถ้ามีความคล่องแคล่ว (Fluency) และขาดความถูกต้องแม่นยำ (Accuracy) ในการพูดภาษาอังกฤษ กล่าวคือพูดไม่ราบรื่นและไม่ต่อเนื่องขาดความเป็นธรรมชาติในการพูด พูดตะกุกตะกัก ไม่สามารถประติดประต่อจนไม่สามารถสนทนาได้ พูดซ้ำมาก ไม่สม่ำเสมอ ยกเว้นประโยคสั้นๆ หรือประโยคสั้นๆ หรือประโยคที่เคยเรียนมา เช่นเดียวกับงานวิจัยของภักพล หัสสา (2553) พบว่า ผู้เรียนมีปัญหาในการพูดสื่อสารเนื่องจากไม่สามารถเรียบเรียงคำศัพท์ให้เป็นได้ตามที่ต้องการ ปัญหาการสร้างประโยคด้วยตนเองเพื่อใช้ในการพูดสื่อสาร ไม่ถูกหลักตามไวยากรณ์ปัญหาทางด้านความหมายของคำศัพท์ ปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษ ปัญหาการใช้ศัพท์ผิดประเภท และความบกพร่องทางภาษา ซึ่งเห็นได้ว่าในปัจจุบันผู้เรียนยังประสบกับปัญหาแบบเดิมๆ ดังที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้

โรงเรียนอุเทนพัฒนาเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษา ขนาดใหญ่ สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 บุคลากรในโรงเรียนประกอบด้วยครู 60 คน มีนักเรียน 1,531 คน จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ในปีการศึกษา 2555 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอุเทนพัฒนา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำกว่าร้อยละ 50 โดยเฉพาะด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษถึงร้อยละ 40.54 (รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประจำปี โรงเรียนอุเทนพัฒนา, 2555) ซึ่งนักเรียนไม่สามารถพูดประโยคภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง เรียงลำดับคำในประโยคไม่ถูกต้อง ออกเสียงคำศัพท์ไม่ถูกต้อง และไม่สามารถสื่อความได้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้น โดยการปรับเปลี่ยนเทคนิควิธีสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้โครงงานเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานมุ่งเน้นการพัฒนาความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยการใช้ภาษาในทางปฏิบัติ ด้านการวางแผน ปฏิบัติงาน และการประเมินผลอย่างเป็นระบบ ซึ่งการสอนแบบโครงงานเป็นกระบวนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้พัฒนาสติปัญญาและทัศนคติขึ้น เมื่อมีการปฏิสัมพันธ์และการทำงานร่วมกับคนอื่น ๆ ด้วยการปฏิบัติจริงโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินผลการทำงานและผลงานของตนเอง (Ribe & Vidal, 1993) นอกจากนี้ไฮเนส (Haines, 2002) กล่าวว่า การสอนแบบโครงงานเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำภาษาและทักษะที่มีมาใช้ในการบริบทที่ค่อนข้างเป็นธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ลัดดา ภูเกียรติ (2552) ที่กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบโครงงานเป็นกิจกรรมที่เน้นการสร้างความรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน โดยใช้ทักษะกระบวนการนำมาบูรณาการในหลายๆด้าน ร่วมกันสร้างเสริมความคิดความเข้าใจความตระหนัก ทั้งด้าน

สาระและคุณค่าต่างๆให้กับผู้เรียน โดยอาศัยทักษะทางปัญหาหลายๆด้าน มีวิธีศึกษาอย่างเป็นระบบและมีขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง มีการวางแผนในการศึกษาอย่างละเอียด และลงมือปฏิบัติตามที่วางแผนไว้ ในการวัดผลของการเรียนรู้แบบโครงงานนั้น ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประเมินความสามารถของตนเอง จากแบบบันทึกการเรียนรู้ การทบทวนผลงานในแต่ละโครงงาน และการประเมินผลงานของตนเองและเพื่อน ผู้เรียนจะสามารถทราบผลการทำงานของตนเอง ทั้งข้อดีและข้อควรปรับปรุง อันจะนำไปสู่การพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น

จากปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงาน (Project work) ซึ่งเป็นแนวทางการสอนวิธีหนึ่งที่น่าจะช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาที่มีความหมายในสถานการณ์จริงได้ใช้ภาษาอย่างอิสระ ส่งเสริมให้นักเรียนมีการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างเต็มที่ เกิดการเรียนรู้แบบไม่รู้ตัว และกระบวนการเรียนรู้รูปแบบภาษาแบบรู้ตัว ฝึกการแก้ปัญหา ได้เรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อแสวงหาความจริง ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาว่าการสอนแบบโครงงานนี้จะสามารถพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอุเทนพัฒนา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่ และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอน การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงานอยู่ในระดับใด ซึ่งผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงานมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงานมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอุเทนพัฒนา เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 (นครพนม - มุกดาหาร) อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม จำนวน 6 ห้องเรียน จำนวน 240 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนอุเทนพัฒนา เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 (นครพนม - มุกดาหาร) อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 40 คน ที่ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงาน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

2.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงาน

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เป็นเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สาระที่ 1

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตามหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนอุเทนพัฒนา จากหนังสือเรียน วารสาร คู่มือ หนังสือพิมพ์ โดยเลือกเนื้อหาให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน แล้วนำมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงาน

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โดยใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวมเป็น 24 ชั่วโมง โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ 8 แผนฯ ละ 3 ชั่วโมง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียว มีการวัดผลก่อนและหลังการทดลอง

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงาน จำนวน 8 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 24 ชั่วโมง ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบแก้ไข และปรับปรุงการใช้มาแล้ว มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกแผน

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบสัมภาษณ์ (Interview) จำนวน 1 ชุด 10 ข้อคำถาม

3. แบบวัดความพึงพอใจต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงาน จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 20 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

2.1 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย ร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.2 เปรียบเทียบผลการทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ (t-test for dependent samples)

2.3 คะแนนที่ได้จากแบบวัดความพึงพอใจต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โครงงาน ของนักเรียน นำมาหาค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำมาแปลผล

สรุปผลการวิจัย

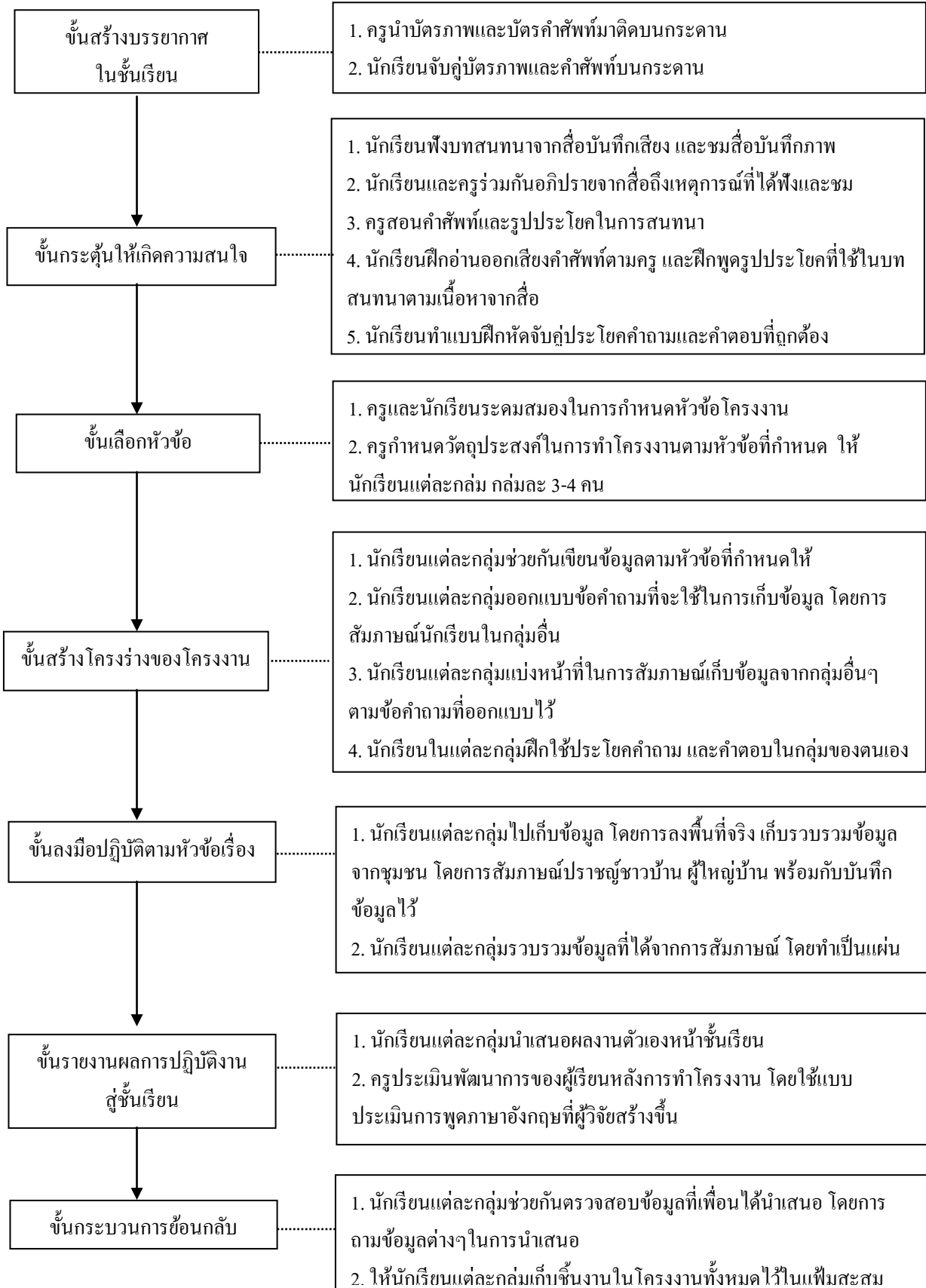
1. ผลการศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 40.33 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 70.38 และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบโครงงาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าที เท่ากับ 59.28 และนักเรียนที่ได้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมากกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.60)

การอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้อภิปรายประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. ผลการศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนแบบโครงงาน มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 16.13 คิดเป็นร้อยละ 40.33 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 28.15 คิดเป็นร้อยละ 70.38 คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 และคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบโครงงาน

ภาพที่ 1 ขั้นตอนการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงการ

หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

จากคะแนนก่อนเรียนของนักเรียนจะเห็นได้ว่า ความรู้พื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างก่อนทำการวิจัยอยู่ในระดับอ่อนถึงปานกลางเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องมาจากว่านักเรียนจำนวน 40 คนมีปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษและไวยากรณ์ และไม่ได้รับการฝึกการคิดอย่างเหมาะสมทำให้การพูดสื่อสารไม่แตกต่างจากเพื่อนและหนังสือเรียน แต่หลังจากที่นักเรียนได้เรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงานแล้ว ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจและกล้าที่จะพูดและกล้าถ่ายทอดความคิด จินตนาการของตนมากขึ้น เนื่องจากนักเรียนได้ฝึกการพูดภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องและเป็นขั้นตอน ประการสำคัญ คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังเรียนสูงขึ้นมีค่าร้อยละเท่ากับ 70.38 ทั้งนี้เป็นเพราะว่ากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบโครงงานนั้น ส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานมุ่งเน้นการพัฒนาความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษตามความถนัดและความสนใจของนักเรียนโดยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยการใช้ภาษาในทางปฏิบัติ ด้านการวางแผน ปฏิบัติงาน และการประเมินผลอย่างเป็นระบบ ซึ่งการสอนแบบโครงงานเป็นกระบวนการสอนที่ทำให้ นักเรียนฝึกพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อน ครู และชาวต่างชาติ ซึ่งผลคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงสามารถกล่าวได้ว่าการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงานครั้งนี้สามารถพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ดีขึ้นได้

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงาน มีคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีนักเรียนได้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมากกว่าร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสอดคล้อง

ตามสมมติฐานข้อที่ 2 ของการวิจัย สาเหตุเช่นนี้เป็นเพราะ

ประการแรก การสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงาน สามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดี นักเรียนได้ฝึกการพูดภาษาอังกฤษจากการปฏิบัติจริงโดยผ่านกระบวนการการทำโครงงาน ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ ไฮเนส (Haines, 2002) ที่ว่า โครงงานเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกัน อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างถูกต้องและคล่องแคล่วได้ และยังสอดคล้องกับ คาร์โมนา (Carmona, 1991) ที่กล่าวว่า การให้ผู้เรียนทำโครงงานเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เข้าสู่กระบวนการสืบเสาะ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนต้องใช้การคิดขั้นสูงที่ซับซ้อน ขึ้น โครงงานจึงจัดเป็นช่องทางที่ดีในการพัฒนากระบวนการทางสติปัญญาของผู้เรียน ส่วน ฟรายด์-บูธ (Fried-Booth, 1987) ได้กล่าวว่า โครงงานภาษาอังกฤษเป็นตัวเชื่อมระหว่างการเรียนรู้ภาษาและการใช้ ภาษาที่ได้จากการส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาในชีวิตจริง นอกจากนั้นโครงงานยังมีส่วนช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ และปฏิบัติ ภาระงานด้วยตัวเอง ผู้เรียนจะได้ใช้ความสามารถทางภาษาที่มีอยู่ ในการปฏิบัติภาระงานที่แปลกใหม่ ทำทายและเป็นจริง ดังนั้นจึงทำให้ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษนักเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประการที่สอง ในการจัดกิจกรรมการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงาน มีขั้นตอนในการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการพูดอย่างต่อเนื่อง ผลการปฏิบัติงานที่มีการวางแผนเป็นขั้นตอนอย่างชัดเจนและต่อเนื่องตามแนวการสอนแบบโครงงานนี้ ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้เนื้อหาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อจากความสนใจของตน ผ่านการดำเนินการตามกระบวนการตั้งแต่ ขึ้นการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน ขึ้นกระตุ้นให้เกิดความสนใจ ขึ้นเลือกหัวข้อ ขึ้นสร้างโครงร่างของโครงงาน ขึ้นลงมือ

ปฏิบัติตามหัวข้อเรื่อง และขึ้นรายงานผลการปฏิบัติสู่ชั้นเรียน ด้วยการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้บรรลุตามโครงการงาน ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกทักษะในการพูดภาษาอังกฤษก่อนการนำเสนอจริง สร้างความมั่นใจให้ผู้เรียนในการนำเสนอโครงการงาน และในชั้นกระบวนการย้อนกลับ ผู้เรียนได้มีโอกาสประเมินผลงานร่วมกัน ทำให้ผู้เรียนทราบถึงข้อดีและข้อควรปรับปรุงของผลงานที่ได้ทำอันเป็นประโยชน์ต่อการทำโครงการงานขึ้นไป ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการในการพูดภาษาอังกฤษขึ้นตามลำดับ ซึ่งทำให้ผลคะแนนการทดสอบของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิจัยการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงการงาน พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อติกานต์ ทองมาก (2552) ที่พบว่า วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการงานทำให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น และยังคงสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ขจิต ฝอยทอง (2552) ที่ได้ศึกษาการประเมินผลการเรียนรู้โครงการงานภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 ผลจากนิสิต 32 คน ผลปรากฏว่าการเรียนรู้โครงการงานภาษาอังกฤษของนิสิตมีการพัฒนาในด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน หลักไวยากรณ์ คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ผลการเรียนรู้ในหัวข้อการเรียนรู้ที่เฉพาะกระบวนการวิจัยและทักษะทางด้านสังคมสูงขึ้น และมาริโกะ และ ไคอิชิ (Mariko & Keiichi, 2006) ได้ศึกษาความสามารถทางการพูดและเขียนของนักศึกษาโดยการทำโครงการงานวารสารภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชาวยุโรปชั้นปีที่ 2 จำนวน 46 คน ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำกับการทำโครงการงาน 2 โครงการงาน ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนแบบโครงการงาน แต่ความสามารถทางภาษาอังกฤษไม่เป็นที่น่าพอใจ เนื่องจากนักศึกษาไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร

นอกห้องเรียนระหว่างการทำงาน ดังนั้นทักษะการพูดจึงไม่สามารถพัฒนาเท่าที่ควร

3. การศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงการงานของนักเรียนจากการทดลองพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงการงานของนักเรียนอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{x} = 3.84$, S.D. = 0.60) เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะ การสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงการงานนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ได้ทำกิจกรรมทักษะทางภาษาที่หลากหลาย ซึ่งจะเน้นในเรื่องที่นักเรียนสนใจ เป็นการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งเริ่มต้นมาจากความต้องการของนักเรียน จนกระทั่งเป็นผลงานออกมา มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เกิดความกระตือรือร้นเพื่อช่วยเหลือกลุ่ม ในขณะเดียวกันนักเรียนได้ใช้ทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ จึงทำให้นักเรียนที่ได้รับการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงการงาน มีความพึงพอใจที่ดีต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎีสัมพันธ์เชื่อมโยงของธอร์นไคค์ (Thorndike, 1965) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ต้องมีความพึงพอใจในการที่จะเรียน อยากเรียน และเมื่อเรียนแล้วต้องมีการฝึกฝนอยู่เสมอ และต้องมีความพร้อมเสมอ และธอร์นไคค์ เชื่อว่า การเสริมแรงจะส่งเสริมการแสดงพฤติกรรมต่างๆ หรือก่อให้เกิดการเรียนรู้ สอดคล้องกับ ปราสาท อิศรปริดา (2547) กล่าวว่า ถ้าร่างกายเมื่ออยู่สภาวะการเรียนรู้จะลดการตอบสนองต่อการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีที่สุด เมื่อได้รับแรงเสริมในเวลาใกล้เคียงกับเป้าหมายหลักการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีนี้จึงมักคำนึงถึงความพร้อม ความสามารถ และเวลาที่ผู้เรียนจะเรียนได้ดีที่สุด ดังนั้นความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อภาษาต่างประเทศหรือภาษาอังกฤษย่อมมีความสัมพันธ์และอิทธิพลต่อพฤติกรรมหรือสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาของผู้เรียนอย่างแน่นอน

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ คำมูล จงกนึ่งคล้า (2550) ที่ได้ศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและทัศนคติจากการใช้วิธีสอนโดยใช้กิจกรรมโครงงานพบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมโครงงานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาโดยใช้กิจกรรมโครงงาน

จากผลการวิจัยดังกล่าวจะเห็นว่า การที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบ โครงงาน จะส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้ดีขึ้นได้ด้วย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบ โครงงานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังนั้นครูควรนำวิธีการสอนนี้ไปทดลองใช้กับระดับชั้นอื่นๆ และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอื่นๆ

1.2 ความพึงพอใจที่มีต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงาน อยู่ในระดับพึงพอใจมาก ดังนั้น ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรนำวิธีนี้ไปใช้สอนพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน

1.3 ควรนำวิธีการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงาน ไปเปรียบเทียบกับวิธีการสอนแบบอื่นๆ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโครงงาน ในระดับชั้นอื่นๆ

2.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงาน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

2.3 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการใช้วิธีสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงาน เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร. ประยงค์ กลั่นฤทธิ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุจิตรา อินทรศิริ มีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ให้คำปรึกษา แนะนำ อ่าน ตรวจสอบ และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดจนให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์ และที่สำคัญคือ ให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตา กรุณา และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. สมคิด สร้อยน้ำ รองศาสตราจารย์ ดร. นภาพรพิญ เลิศปริดากร และ ดร. นครชัย ชาญอุไร ที่ได้กรุณาเป็น คณะกรรมการร่วมพิจารณาวิทยานิพนธ์ ตลอดจนให้ คำปรึกษา แนะนำ ที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุง วิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญอาจารย์อรพิน นาแสง คุณครูนวลวิ อึ้งพรหมบัณฑิต คุณครูธัญลักษณ์ อร์ดี ที่ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ให้ข้อคิด และแก้ไขข้อบกพร่องในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการ วิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคณะครู โรงเรียนอุเทนพัฒนา ทุกท่าน ที่เป็นกำลังใจ อำนวยความสะดวก ให้ความ ร่วมมือ และช่วยเหลือ ขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอุเทนพัฒนา ปีการศึกษา 2556 ทุกคนที่ ให้ความร่วมมือในการทดลองหาประสิทธิภาพ เครื่องมือ และการทดลองเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ในการ วิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ผู้ให้กำเนิด สมาชิกในครอบครัวของผู้วิจัยทุกคน ที่เคียงข้างและเป็นกำลังใจ ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้พูดภาษาอื่นทุกคนที่คอยเป็นกำลังใจและห่วงใยตลอดระยะเวลาของการศึกษา

คุณค่าและประโยชน์ทั้งมวลของวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาบุญการีและ

บูรพาจารย์ ผู้มีพระคุณ ที่ให้ความรัก ความรู้ สติปัญญา และคุณความดีทั้งปวง จนผู้วิจัยประสบความสำเร็จในชีวิต

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. 2552. หลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์
การเกษตรแห่งประเทศไทย
คุณทศีย์ ไวยะวณิช. 2550. หลักการพูด. กรุงเทพฯ:
โอ. เอส. พรินติ้ง เฮาส์.
กาญจนา เสียรประภัสสร. 2536. ความสามารถด้าน
กลวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรม
สามัญศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ขจิต ฝอยทอง. 2543. โครงการงานภาษาอังกฤษ (Project
Work in English):อีก ๑ ทางเลือกของการ
จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.
วารสารวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 9(4),
55-59
คำมูล กองบุ้งคล้า. 2550. การวิจัยเชิงปฏิบัติการ เรื่อง
การพัฒนาความสามารถในการพูด
ภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้กิจกรรม
โครงการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
จิตติพร ไชยรินคำ. 2549. การใช้กิจกรรมที่เน้นกลวิธี
ทางการสื่อสารเพื่อเพิ่มพูนความสามารถ
ในการฟังพูดภาษาอังกฤษและลดความวิตก
กังวลของนักเรียนระดับกำลังพัฒนา.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ประสาท อิศรปรีดา. 2547. สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา.
พิมพ์ครั้งที่ 5. มหาสารคาม:
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พันธณีย์ วิหคโต. 2546. ก้นยายน. การสังเคราะห์
งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษ. วารสารวิชาการ. 6(9):25-28.
ภคพล หัสสา. 2553. การพัฒนาความสามารถในการพูด
ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่
ที่ 5 ที่เรียนโดยกลวิธีการชดเชยการสื่อสาร.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้พูด
ภาษาอื่น มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
โรงเรียนอุเทนพัฒนา. 2555. สรุปรายงานผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนประจำปีการศึกษา 2555.
นครพนม: โรงเรียนอุเทนพัฒนา.
ลัดดา ภูเกียรติ. 2544. โครงการงานเพื่อการเรียนรู้: หลักการ
และแนวทางการจัดกิจกรรม. กรุงเทพฯ:
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
จิตตรา การกลาง. 2546. การศึกษาสภาพการจัดการเรียน
การสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการ
สื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
วารสารวิชาการ. 6 (10), 42.
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2551.
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศพุทธศักราช
2551. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานคร.
อดิศักดิ์ ทองมาก. 2552. การใช้วิธีการสอน
ภาษาอังกฤษแบบโครงการเพื่อพัฒนาทักษะ
การพูดภาษาอังกฤษและทักษะการคิดของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้าน
ควนสวรรค์ จังหวัดตรัง. วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอน
ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- Carmona, F. 1991. Developing Project Work in the English Classroom. English Teaching Forum. July.
- Fried-Booth, Diana L. 1987. Project Work. Great Britain: Oxford University Press.
- Haines, S. 2002. Project for the EFL classroom: Resource material for teachers. London: Nelson.
- Mariko, O. & Keiichi, E. 2006. The Limited Effect of PBL on Learners: A Case study of English Magazine Projects. Asian EFL Journal. Retrieved 10 May 2012, from <http://www.asian-efl-journal.com>
- Nunan, D. 1991. Understanding Language Classroom. New Jersey: Prentice Hall.
- Ribe, R. & Vidal, N. 1993. Project Work: Handbooks for the English Classroom. Scotland: Macmillan Publishers Limited.
- Scott, R. 1981. "Speaking" in Communication in the Classroom: Applications and Methods for a Communicative Approach. Edited by Keith Johnson and Keith Morrow. London: Longman Group.
- Thorndike, R.L. 1969. Measurement and Evaluation in Psychology and Education. New York : Wiley.
- Ur, P. 1981. Discussion that Work; Task-centered Fluency Practice. New York: Cambridge University Press.